

Første næstformand (Birte Weiss):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om kontraktbetinget driftsstøtte til skibsbygning.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 26/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Socialdemokratiet er positivt over for forslaget, som nu giver nogen stabilitet på området. Hvor vi førhen har skullet behandle det her område med aktstykker med et års mellemrum, er det nu en 2-årig periode, og der bliver ikke ændret noget i støtteprocenten, så vi er positive over for forslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Vi er også fra Venstres side principielt positive over for, at vi nu får lovfæstet det, som i virkeligheden har været praksis via aktstykker og direktiver. Vi synes faktisk, at den måde, det er implementeret på, ser rimelig fornuftig ud.

Der er et enkelt lille spørgsmål, som vedrører spørgsmålet om grundlaget for en eventuel ændring af støtteprocenten. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger side 4, spalte 1, og jeg citerer:

»Skulle det i løbet af lovens løbetid vise sig, at statsstøtteniveauet falder i andre vigtige skibsproducerende EU-lande, kan erhvervsministeren nedjustere den danske støttesats.«

Det forhold vil vi godt have lejlighed til at få uddybet lidt nærmere. Jeg går ud fra, at det er det europæiske niveau, der må være afgørende. Hvis et enkelt land ændrer, må det ikke gå ud over Danmarks konkurrenceevne – i hvert tilfælde ikke i forhold til andre EU-lande. Det er det, der er vores pointe, altså at danske skibsværfter ikke stilles ringere i forhold til andre europæiske.

Ole Sohn (SF):

Det er jo altid rart at stige lidt i graderne!

Jeg vil sige, at SF også principielt støtter det fremsatte forslag om driftsstøtte til skibsbygning.

Vi er glade for, at der sker en ændring, fra at man tidligere har administreret det via aktstykker til nu at lave en lovhjemmel til den støtte, og at den også bliver ændret fra en rentestøtte til nedbringelse af købers omkostninger til en decideret driftsstøtteordning.

Men der er et par ting, som jeg gerne vil spørge om, og det er: I og med at OECD-aftalen ikke er ratificeret – og jeg kan forstå, at det er det, der er baggrunden for, at vi nu laver en ny midlertidig lov, i og med at den kun har varighed til udgangen af år 2000 – hvordan er udsigterne til, at OECD-aftalen vil blive ratificeret af USA, og vil det indebære, at man kan afvikle driftsstøtteordningen tidligere? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: En væsentlig konkurrenceforvridende parameter er jo blandt andet, at de koreanske værfter er i stand til at bygge skibe væsentlig billigere end europæiske værfter. En af årsagerne hertil – jeg ved ikke, om det er bevist, men i hvert fald har der været temmelig meget, der peger i den retning – er, at de koreanske værfter er i stand til at bruge en del af den støtte, de får fra IMF, altså fra Valutafonden, til indirekte statsstøtte til deres værfter. Og dermed er vi jo fra det internationale samfund med til at undergrave skibsværftsinindustrien i de europæiske lande. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om der er nogen konkret viden om, hvorvidt det er korrekt, at IMF's pengestøtte til Korea bliver brugt til konkurrenceforvridende støtte til koreanske værfter.

Brian Mikkelsen (KF):

Da vores ordfører, fru Pernille Sams, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige følgende:

Driftsstøtte til skibsbygning er nødvendig for ikke at stille vore danske værfter i en fuldstændig urimelig konkurrencesituation, desværre. Det er et internationalt set oversubsidieret erhverv, og alle bestræbelser bør gå på, at regeringens arbejder ihærdigt på at få skåret ned på de forskellige nationale støtteformer, der findes verden over – altså via internationale aftaler.

Når vi har sagt dette, betyder det også, at vi samtidig siger nej til at skære ensidigt i den danske støtte. Det vil være helt urimeligt og i

øvrigt umuligt for vore værfter at skulle konkurrere på endnu mere unfair vilkår end i dag.

Heri ligger også, at vi vil sikre, at erhvervsministeren ikke bruger sin bemyndigelse i § 2, stk. 3, til et ensidigt dansk skridt. For os må denne bestemmelsesbrug forudsættes at være inden for rammerne af, hvad der er gennemsnittet i EU.

Vi finder det nødvendigt, bydende nødvendigt at sikre vore værfter en bare nogenlunde lige konkurrence, og når erhvervsministeren tager til EU-ministermøde og godkender 9 pct.-plus særordninger og indirekte støtteforanstaltninger, så er det mindste, regeringen kan gøre, at tilbyde vore egne virksomheder samme vilkår, som regeringen finder at andre landes virksomheder skal tilbydes. Så det er altså vores udgangspunkt.

Vi synes i øvrigt, at det ville klæde regeringen, hvis man igennem OECD-samarbejdet fik gået specielt Sydkoreas protektionistiske skibsbygningsindustri lidt nærmere efter i sømmene. På bare 4 år har Sydkorea fordoblet værftskapaciteten for lånte penge og leverer skibe for langt under fremstillingsprisen. Ja, det er vel knap nok, at materialeprisen dækkes.

Det er umuligt at hamle op med for os her i Europa. Men set igennem disse briller virker det helt paradoksalt, at erhvervsministeren er så bange for at give de danske virksomheder det, regeringen selv har godkendt i EU-regi.

Vi forudsætter, at såfremt bemyndigelsen i § 2, stk. 3, skal udnyttes, sker det efter en forhandling med de partier, der nu bærer lovforslaget igennem, og at det sker med så lang frist, at værfterne kan nå at indrette sig på det. Således må procenten nu i hele 1999 antages at ligge fast på 9, og som sagt finder vi en ensidig dansk nedsættelse til et lavere niveau uacceptabel.

For os er det det reelle internationale støtte-niveau, der skal være sammenligningsgrundlaget. Hvis englænderne f.eks. i det kommende år kalder en del af deres støtte noget andet, f.eks. ikke kalder det driftsstøtte, men regional innovationsstøtte, som også er tilladt, men samlet set bevarer støtteniveauet eller hæver det, skal ministeren ikke bruge den slags talmagi som argument for at anvende § 2, stk. 3, over for de danske værfter.

Så det er altså en tilslutning til forslaget, men det er en betinget tilslutning.

Egil Møller (DF):

Dette lovforslag bringer Danmark på linje med andre skibsbyggende EU-lande, der yder driftsstøtte til skibsbygning. Det er Dansk Folkepartis ønske, at statslig støtte til al industriproduktion afvikles på verdensplan. Vi er dog ikke så blåøjede, at vi tror, at den situation vil opstå foreløbig.

Når vi i Europa og her i Danmark bliver udsat for hård konkurrence fra lande i Asien, særlig Japan, Korea og Kina, må vi ikke stikke hænderne i lommerne og bare se på, at gode danske skibsværfter lukkes med arbejdsløshed til følge.

I Dansk Folkeparti kan vi støtte lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

I CD er vi stort set positive over for forslaget. Vi havde dog gerne i CD set, at OECD-aftalen var blevet ratificeret, men sådan er det altså ikke gået.

Vi ved, at driftsstøtte har været en nødvendighed, for at vore skibsværfter har kunnet konkurrere på lige fod med andre. Vi vil i CD gerne være med til at sikre den her fair konkurrence, og som andre ordførere allerede har sagt, ved vi jo, at der er værfter i Asien, som Danmark skal konkurrere med.

Vi vil i CD stille nogle spørgsmål under udvalgsbehandlingen, men alt i alt synes vi, at det går i den rigtige retning.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre er positivt over for lovforslaget. Vi finder det fornuftigt, at skibsbygningsstøtten får hjemmel i egentlig lovgivning. Vi finder det fornuftigt, at den kontraktbetingede driftsstøtte knyttes direkte til ny- eller ombygningsaktivitet. Vi må blive ved med at presse på for at få OECD-aftalen ratificeret i samtlige lande, og det er selvfølgelig vigtigt, at regeringen fortsat gør alle bestræbelser på at overtale den amerikanske regering til at ratificere.

Vi er positive alt i alt.

Frank Aaen (EL):

Når man læser det her lovforslag, og når man hører debatten, som den er foregået indtil nu, kunne man jo få det indtryk, at det her er et ganske almindeligt lovforslag ligesom så mange andre lovforslag, vi vedtager. Det er bare fundet fornuftigt at gøre sådan.

Det, der faktisk forbigås fuldstændig i tavshed, er, at det her er et lovforslag, der er fremtvunget af, at skibsfinansieringen i Danmark er foregået lovløst; at administrationen af alle de skibskreditordninger, vi har haft, er foregået uden fornøden hjemmel, uden godkendelse i Folketinget. Og det var det, der førte til en omfattende overbelåning og alle de skandaler, der har rullet op gennem årene. Som da man igangsatte Coopers & Lybrand-undersøgelsen i sin tid, hvor ministeriet prøvede at renske sig ved en ny undersøgelse, fordi man var blevet bange for Coopers & Lybrands undersøgelse, og hvor Rigsrevisionen i juni måned i år så kom endnu engang og sagde: Det her er foregået tolt lovløst. Der har aldrig været rejst kritik af projekterne. Nogle gange har der været rejst kritik af støtteprojekter; så er departementet – altså ministerens folk – gået ind og overruled og sørget for, at man alligevel fik et lån igennem, selv om det ikke var i overensstemmelse med gældende regler. Det er jo baggrunden for det her lovforslag. Den er jo meget mere alvorlig end det, der hidtil har kunnet høres og spores i debatten.

Vi synes selvfølgelig, at det er et udmærket lovforslag. Det er da på tide, at der kommer lovhjemmel. Det har der ikke været i årevis. Men det er utroligt, at det er noget, der bare bliver fremlagt som sådan et ganske almindeligt lovforslag. Det er et udtryk for, at der har været en mangel på lovhjemmel til milliardudgifter for staten. Det er jo sådan set en skandale. Milliarder er blevet udbetalt af statskassen uden lovhjemmel, uden klare beslutninger i Folketinget, uden klare beslutninger i Finansudvalget. Det er sådan set det, vi i dag prøver at lappe lidt på.

Det vil vi støtte. Vi har dog nogle spørgsmål i forhold til Færøerne og Grønland – de er ikke omfattet af loven. Vi er enige i, at man må sørge for at have særlige regier gældende for de dele af rigsfællesskabet, men vi må jo have sikkerhed for, at der kommer en eller anden tilsvarende afklaring omkring lovhjemmelen også for støtte til Færøernes og Grønlands værftsindustri. Det har jo ikke mindst for Færøerne været et af de steder, hvor vi har haft de store overbelåningsskandaler.

Så mener jeg også, at der er en lang række yderligere spørgsmål, der er rejst, både af Coopers & Lybrand og af Rigsrevisionen, f.eks. spørgsmålet, om der er nogen samarbejdsaftale mellem Danmarks Skibskreditfond, som jo ad-

ministrerer det her, og Erhvervsministeriet, som skal forvalte denne her lov.

I det hele taget mangler jeg altså stadig væk at få bundet den her sag af i Folketinget. Det tror jeg ikke vi når i dag. Der er mange andre ting på dagsordenen i dag og de kommende dage inden jul, som også påkalder sig større interesse, end det her lovforslag gør lige nu.

Men faktisk har Rigsrevisionen jo lavet rapporten her i juni måned. Ministeriet har lige for nylig svaret på Rigsrevisionens kritik. Jeg mener, at vi på baggrund af rapporten og ministeriets svar skal have et samråd i Erhvervsudvalget, hvor vi gennemgår og gør status: Er alt det, der var kritisabelt, nu rettet op? Har vi fået bundet de problemer, der vitterlig var i mange år fra 1986-97, ordentlig af? Det må vi have et samråd om i Erhvervsudvalget og evt. vende tilbage til det i Folketingssalen i det nye år.

Kim Behnke (FP):

Alle de skibsværftsaftaler, der har været lavet siden 1986, har Fremskridtspartiet ikke bare været med i, men også støttet fuldt ud. Vi var med til at få det danske statstilskudselementniveau bragt ned på de 9 pct., vi er på nu. Vi var med til at erkende, at indeksfinansieringen var en tikkende bombe under statsfinanserne. Derfor fik vi det lavet om til en regulær rentestøtte. Og vi har været med til at presse på for at få OECD-aftalerne ratificeret.

Men det er jo ikke i det danske Folketing, men derimod i USA, at man er fodslæbende og ikke får de ting bragt på plads. Vi har vel alle været i den situation, at vi er hoppet fra tue til tue i håbet om, at der snart fandt en afklaring sted. Og derfor var det såmænd da fornuftigt nok, at man i første omgang startede med at sikre sig hjemmel via et aktstykke i Folketingets Finansudvalg.

Vi er til gengæld enige med Rigsrevisionen i, at nu, hvor ordningen trækker ud, hvor årene går, er det fornuftigt at have en egentlig lovhjemmel. Derfor støtter vi naturligvis det forslag, vi har foran os.

Men vi har ét spørgsmål. Der plejer i alle den slags lovforslag at være et punkt, der hedder EU-retlige konsekvenser. Vi har i øjeblikket en sag til behandling i Folketingets Energiudvalg, som blot er en lovfæstelse af en gældende dansk praksis, og dér har vi fået at vide, at selv så lille en ting er man nødsaget til at få notificeret. Derfor er spørgsmålet: Skal det her lovforslag notificeres? Og hvis det ikke skal, hvor-

for skal det ikke det, når et tilsvarende lovfor-
slag omkring energitilskud skal notificeres?

Så er der de store linjer. Vi kan godt holde
lange taler om, hvad Sydkoreanerne gør. Vi kan
holde lange taler om, at de laver fup, når de via
deres nationalbank veksler deres inkonvertible
valuta til dollar og på den måde laver indirekte
statstilskud. Men uanset hvor mange taler vi
holder i det danske Folketing, ændrer det ikke
en tøddel på, hvordan Sydkoreanerne opfører
sig.

Derfor skal Fremskridtspartiets opfordring til
ministeren være, at man indkalder partierne
bag skibsværftsforliget, og at vi i fællesskab af-
taler en strategi for, hvad vi skal gøre i de kom-
mende år. For sidst vi var samlet, aftalte vi, at vi
skulle presse på for at få OECD-aftalen på
plads. Det har nu trukket ud i ganske mange år,
ja siden 1994.

Derfor bør vi fra dansk side sætte os ned og
finde ud af: Hvad gør vi for at sikre vore dan-
ske værfter? For det må ikke være sådan, som
det blev fremhævet på Dansk Industris årsmø-
de i år, at den eneste grund til, at der i dag er
skibsværfter i Danmark, er fædrelandskærlig-
hed. Det går ikke, det er for usikkert et grund-
lag. Derfor må vi ud fra det verdensbillede, vi
kender i dag, i forligskredsen aftale en strategi,
lige så vel som vi har gjort det – fornuftigt –
siden 1986. Jeg håber, ministeren tager imod
opfordringen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også tilslutte sig lov-
forslaget her. Det er jo desværre en nødvendig-
hed. Men jeg synes ikke, det er så let og så op-
timistisk, som en af de tidligere ordførere sag-
de: at det jo er nødvendigt for, at danske skibs-
værfter skal kunne konkurrere. Det kan danske
skibsværfter heller ikke med den ordning her,
desværre.

Den samme ordfører sagde, at vedkommen-
de syntes, at det gik i den rigtige retning. Ja, det
er muligt, det går i den rigtige retning. Men jeg
er næsten sikker på, at hvis ikke der sker mi-
rakler, eller der bliver foretaget ekstraordinære
ting, så er værfterne lukket i Danmark som
skibsbygningsværfter, før vi når målet i den
retning, vi skal køre. Så det er utrolig kritisk.

Jeg kommer jo selv fra en skibsværftsby,
Frederikshavn, som er stærkt truet, og hvor
skibsværftsarbejdspladserne fylder rigtig meget
i det lokale erhvervsliv. Så jeg vil meget gerne
tilslutte mig hr. Kim Behnkes opfordring til mi-

nisteren om at indkalde partierne til en drøftel-
se om, hvordan man eventuelt kan gøre noget
helt ekstraordinært.

Det er ikke tilfredsstillende, at et gammelt er-
hverv i Danmark skal uddø og skal reduceres
til et reparationserhverv. For der vil selvfølgelig
velsagtens være et behov for reparationsværfter
i Danmark; men nybygning er på vej til at være
en saga blot med den udvikling, vi er i.

Som sagt tror jeg ikke, at vi får de andre lan-
des støtte ordnet, før de danske skibsværfter er
lukket, og de bliver svære at genoplive – det
sker ikke.

Så meget gerne en kraftig opfordring til, at vi
tager sagen op og gør noget ekstraordinært.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Til benefice for de herrer Svend Erik Hovmand
og Brian Mikkelsen vil jeg tillade mig at citere
et lille afsnit fra bemærkningerne til den para-
graf, som de to ordførere interesserede sig sær-
lig for, nemlig den del af det, der omhandler, at
erhvervsministeren får en bemyndigelse til at
kunne nedsætte støtteprocenten fra de 9 pct. i
1999 til en lavere procent i 2000.

Der står, idet jeg citerer fra bemærkningerne
side 7, anden spalte: »Støtten vil kun blive ned-
sat, hvis den analyse af støtteniveau og konkur-
renceforhold, som erhvervsministeren vil fore-
tage sammen med branchen i efteråret 1999, gi-
ver baggrund herfor. Det forudsættes, at mini-
steren i forbindelse med justeringen af støtte-
satsen forelægger spørgsmålet for Finans-
udvalget.«

Jeg tror, det står lysende klart, at der ikke så-
dan bare kommer en eller anden nedsættelse,
fordi et eller andet land, der ikke rigtig betyder
noget i den samlede sammenhæng, nedsætter
deres støttesats med en eller anden promille
eller procent. Selvfølgelig vil vi gøre tingene
omhyggeligt også på dette område.

Så nævnte hr. Brian Mikkelsen, at det ville
klæde regeringen, hvis den foretog sig nogle
initiativer i forhold til Sydkorea, IMF-aftaler og
støtte dér og gennemførelse af OECD-aftalen.

Jeg kan afsløre for hr. Brian Mikkelsen, at jeg
føler mig overordentlig velklædt i den anled-
ning. Vi har fra dansk side og fra den danske
regerings side, Erhvervsministeriets og er-
hvervsministerens side, været utrolig aktive i
forhold til at få afdækket: Hvad er der for nogle
sammenhænge i skibsværftsindustrien verden
over? Hvilke muligheder har der været for at
gennemføre OECD-aftalen, overbevise ameri-

kanerne om, at det ville være et særdeles gunstigt bidrag til frihandelen i verden?

Amerikanerne har ikke lyttet. Deres politiske situation har været en anden; de har forfulgt nogle andre interesser end den overordnede interesse: at skabe fri konkurrence i frihandelen. Men Danmark kan bestemt være sin indsats bekendt.

Det kan vi i øvrigt også igennem EU, hvor vi i øjeblikket arbejder intenst med at få afdækket de forhold, der er mellem IMF-støtte til Sydkorea og afvejningen i forhold til, hvad det ville kunne føre til i en eventuel OECD-aftalesammenhæng og måske uden USA, men i hvert fald en anden type aftale, som vil rette sig meget konkret til Sydkorea.

Også her er der en række danske initiativer, hvor jeg gerne vil tage tråden op i forhold til hr. Kim Behnkes og hr. Ole M. Niensens opfordring til at samle skibsværftsordførerne og give en orientering om: Hvor er vi henne i de mange aktiviteter, som ville kunne bidrage til vores yderligere forståelse af, hvad det er, der er de reelle konkurrenceforhold?

Dermed har jeg også svaret på de spørgsmål, der i hvert fald foreløbig er kommet fra hr. Ole Sohn. Jeg synes, det er nogle relevante spørgsmål, og vil gerne give et tilsagn om at følge op også i form af en mødeaktivitet.

Så vil jeg benytte lejligheden til her til sidst at sige til hr. Frank Aaen – jeg tror, hr. Frank Aaen sagde det på den måde: Det er utroligt, at forslaget fremlægges, som om det er et helt almindeligt lovforslag – at, sådan set er det et helt almindeligt lovforslag, men det fremsættes med en beskrivelse af, hvad det er, der er baggrunden for, at det kommer nu, nemlig anbefalingen fra Rigsrevisionen om, at man skaffer sig en ordinær lovhjemmel i forhold til denne her form for skibsværftsstøtte.

Det er, skal jeg sige for den undrende offentlighed, en Frank Aaensk oversættelse af Rigsrevisionen at citere dem for, at området skulle være totalt lovløst. Nej, de anbefaler, at man faktisk får et lovunderlag og ikke har det hjemmelsgrundlag, som ligger, og som vi hidtil har benyttet os af i form af aktstykker.

Jeg synes, det er yderst fornuftigt, det er også derfor, jeg har fremsat det, og jeg vil håbe, at vi kan blive hurtigt færdige med at behandle det her i Folketinget, så vi også får vedtaget lovgrundlaget.

Så melder hr. Frank Aaen en lang række spørgsmål i forhold til Rigsrevisionens rapport

og i anledning af min besvarelse til Rigsrevisionen. Der er jo altid diskussionen om, hvornår Folketinget skal gå ind i drøftelser af arbejde, som Rigsrevisionen er i gang med. Jeg skal ikke sige andet, end at jeg selvfølgelig stiller mig til rådighed for, hvad Folketinget eller Folketingets Erhvervsudvalg vil spørge om og uddybe i den anledning både i form af skriftlige spørgsmål eller samråd. Men jeg vil pointere, at det ikke er på min anbefaling, at vi laver en sagsbehandling i Folketinget, før efter Rigsrevisionen har færdigbehandlet sagen, og statsrevisorerne, som vi selv vælger her i Folketinget, også har haft lejlighed til at bedømme sagen. Men som sagt stiller jeg selvfølgelig op, men det vil ikke være min anbefaling.

Endelig vil jeg nærmere redegøre for, hvad forholdene med hensyn til Færøerne og Grønland er. Det er jo henholdsvis særanliggende og hjemmestyreforhold, der gør sig gældende på dette område, men det kan vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Svend Erik Hovmand (V):

I et svar på et spørgsmål, jeg stillede den 19. november 1998, spørgsmål nr. S 494, giver økonomiministeren en ret omfattende skriftlig redegørelse for forholdet mellem IMF-lånene og forholdene i Sydkoreas skibsværftsindustri.

Når jeg har rejst den sag, er det, fordi det selvfølgelig er en overordentlig vigtig ting for os i Venstre, at reglerne overholdes. Vi har den opfattelse, at vi skal være vagthunden både i EU og i OECD, når det drejer sig om overholdelse af reglerne.

Derfor lægger vi megen vægt på, at vi uafsladeligt forfølger ethvert tilløb til forsøg på at omgå de regler, der er gældende. Det er også derfor, jeg netop har rejst en sag over for erhvervsministeren om påstået fransk støtte til et fransk skibsværft i en ganske betragtelig størrelsesorden, et skibsværft, som oven i købet skulle være gået konkurs.

Jeg mener, at det er vigtigt, at vi gør, hvad vi kan, dels for at være vagthunden, når det drejer sig om overholdelse af de regler, vi her taler om, dels for at sikre, at danske skibsværfter har samme konkurrencemæssige vilkår, som er tilfældet for andre europæiske skibsværfter, derfor spørgsmålet, som jeg kvitterede for svaret på for et øjeblik siden.

Og endelig mener vi, at det er kolossalt vigtigt, at regeringen, som jeg tidligere har været

inde på, fortsætter sit pres på USA for at sikre, at vi får en global aftale så hurtigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er bange for, at ministeren ikke forstår at læse, bare fordi Rigsrevisionen har sådan et relativt diplomatisk sprog, men side op og side ned dokumenteres det jo, at der ikke var noget lovgrundlag. Heller ikke da man gik over til den nye rentestøtteordning, tog ministeriet initiativ til at skaffe lovhjælp, står der f.eks.

Der blev aldrig forelagt klar tekst for Folketinget. Rigsrevisionen har aldrig fundet eksempler på, at datterselskabsmodellen er blevet selvstændigt forelagt for Folketinget. Der har aldrig ligget nogen egentlig aftale mellem ministeriet og Danmarks Skibskreditfond, som jo vidtgående administrerer ordningen. Op og ned, side efter side, en af de skrappeste kritikere, jeg nogen sinde har læst fra Rigsrevisionen. Det synes jeg altså ikke man skal stå heroppe og prøve at bagatellisere. Det er faktisk en meget alvorlig kritik, der er rejst, af den administration, der foregik fra 1986-97, altså under skiftende regeringer.

Men vi vender tilbage til det. Jeg har heller ikke noget imod at vente, til Statsrevisorerne er færdige med deres bemærkninger, inden vi tager det op i Erhvervsudvalget og eventuelt senere i Folketingssalen.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Når jeg fremsætter et lovforslag og henviser til Rigsrevisionen, er det, fordi jeg erklærer mig enig med Rigsrevisionen i, at det er gunstigt og ordentligt at have et lovgrundlag og ikke en hjemmel i form af aktstykker.

Jeg synes, det er rigtigt at gøre opmærksom på i forbindelse med det, der i hr. Frank Aaens bemærkninger nærmest fremstod som et citat fra Rigsrevisionen, at Rigsrevisionen ikke har udtalt sig om, at det er totalt lovløst. Man kunne ellers få den formodning, at det var et citat fra Rigsrevisionens rapport, som hr. Frank Aaen havde med på talerstolen.

Til hr. Svend Erik Hovmand skal jeg sige, at nu er det jo ikke en konkurrence om at komme først og sådan noget, men det fremstod nærmest sådan, at hr. Svend Erik Hovmand og Venstre havde taget fat i sagen vedrørende Sydkorea her i november, og at det var vigtigt for Venstre at undersøge, om der var uregel-

mæssigheder eller overtrædelser af reglerne vedrørende IMF-lån.

Jeg skal sige, at vi i regeringen har arbejdet med sagen længe og har haft lejlighed til også at få initiativer rejst i EU, og det er nogle af dem, jeg gerne vil redegøre for på det møde, som jeg blev opfordret til at indkalde til, sådan at vi alle kan komme på et højt orienteringsniveau.

Det er selvfølgelig rigtigt, at vi vil være interesseret i på enhver måde at medvirke til at afdække og afslutte aktiviteter, der måtte være i strid med de regler, der ligger for IMF-lån. Ligeledes vil det være interessant for os at afdække, hvad der kan foregå inden for reglerne, som alligevel stiller de sydkoreanske værfter i en ekstremt bedre konkurrencesituation, og om der er noget, vi kan gøre ved det gennem forhandling internationalt. Det tror jeg der ville være nogle muligheder for.

Det er ikke at gennemføre den OECD-aftale og presse USA til at gennemføre den OECD-aftale, som vi har liggende på bordet nu. Det ville være at tage andre internationale aftaleinitiativer, og dertil kan jeg sige, at det tror jeg jeg er fuldstændig enig med branchen i, eller også er det omvendt. Der er vi på linje med hensyn til den OECD-aftale, der ligger nu. Det er en aftale, hvorfra tiden er løbet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ændring af lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet.

Af kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen). (Fremsat 25/11 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.